

rindeligt forlangte Beløb vilde blive overskredet med 20,000 Kr. og Følgen af Nægtelsen vil være, at de til Indkjøb af Materialier allerede brugte 24,000 Kr. tilbels vilde være tabte og at Havnen, hvortil der navnlig for Fisteribefolkningen er overordentlig stor Trang, ikke vil blive anlagt.

Da der, som allerede i Begyndelsen bemærket, er nægtet et betydeligt Beløb af de af Regjeringen begjærte Bevillinger, er der selvfølgelig endnu mange Punkter, som der kunde være Anledning til at fremdrage, men vi ville endnu kun fremhæve, at medens der ifjor blev bevilget lidt over 1½ Million Kr. til overordentlige Udgifter under Krigs- og Marineministeriet og i tidligere Aar c. 2 Millioner, er der iaar kun bevilget henved 1 Million.

Spørges der om Grunden til alle disse Nægtelser, indeholder Betænkningen fra Folke-thingets Finantsudvalg i Reglen ingensomhelst Oplysning herom, men det hedder blot, at man ikke finder Anledning til at bevilge Beløbet. Man er da henviist til at søge Oplysningerne fra Forhandlingerne om Finantsloven i det andet Thing og særlig fra Ordførersens Udtalelser. Det fremgaar af disse, at Grunden til Nægtelserne i Almindelighed maa søges i saakaldte „Sparfommeligheidsbenhyn“, som ere nødvendiggjorte, dels derved, at det har været et daarligt Aar, eller at Løberne ikke ere saa gode som i tidligere Aar, dels ved, at man ikke har Tillid til Ministeriet og ikke tror, at de bevilgede Penge blive vel anvendte. Vi kunne nu, efterat have gennemgaaet alle Forhandlingerne i det andet Thing, ikke opdage, at der ved Nægtelserne har gjort sig nogen sand Sparfommelighed gjældende, men finder tværtimod, at der ved de foretagne Forandringer er viist en slet Økonomi. Thi det er slet Økonomi at købe for Millioner nye Baaben og nægte de ubetydelige Beløb, som

kræves til deres Eftersyn og Vedligeholdelse; at bygge et kostbart Pantserbatteri og nægte et lille Beløb til Dækkets Istandsættelse, uden hvilken det er usødygtigt; at anvende Millioner gennem en Arrække til Bygning af en Pantserflaade og nægte det lille Beløb, som er nødvendigt, for at den i betimelig Tid kan være kampberedt; at anvende store Summer til Bygning af Søforter og Anskaffelse af Torpedoer og nægte det forholdsvis lille Beløb, som er nødvendigt for at sikke alt dette mod at tilintetgjøres ved et enkelt Skud. Naar det er blevet sagt, at det var nødvendigt at vise Sparfommelighed paa Grund af det daarlige Aar, da burde Konsekventsen heraf være, at de, som led under Trykket af det daarlige Aar, lettedes for Udgifter, men det er ikke Tilfældet efter det foreliggende Finantslovsforslag; de skulle have de samme Udgifter, men de skulle have mindre for deres Penge; de skulle t. Ex. betale de samme Postgebyrer, men de skulle — forbi de paa Grund af det daarlige Aar sidde haardt i det — have deres Post senere. Man skulde tro, at naar Aaret var daarligt og der desaarfag maatte antages at blive Mangel paa Arbeide, vilde det netop være ønskeligt istedetfor at ophobe Penge i Kassebeholdningen, at udgive dem til Udførelse af de mange nyttige Arbeider, som Regjeringen havde foreslaaet, og herved give Arbeiderbefolkningen Noget at fortjene.

Naar der som Grund til Nægtelserne er anført Mangel paa Tillid til Regjeringen og Frygt for, at de bevilgede Penge ikke blive vel anvendte, er det vanskeligt at forstaa, hvorledes dette kan være en Grund til at nægte Penge til Foretagender, hvis Nytte ikke bestrides, idet man dog ikke har gjort gjældende, at man befrygtede, at Regjeringen vilde anvende Pengene til Andet end det Bevilgede, og det synes os, at der snarere vises Regjeringen en Tillid derved, at man tilstøder en saa betydelig Forøgelse af Kassebeholdningen som iaar, ligesom ogsaa flere Bevillinger, t. Ex. de ved 3die Behandling efter Indenrigsministerens Forslag indsatte 100,000 Kr. til nærmere betryggende Kontrol med Udførsel og Indførsel af Kreaturer, uden at det af